

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם ט"ז תַּמּוּז:

סֵדֶר לְקוּטֵי מוֹתְרֵי הַיּוֹמִי:

וְזָהוּ: בְּחִינַת הַחֲלוּק שְׁבִין נְבוֹאֹת מִשָּׁה רַבְּנוּ לְשָׂר נְבִיאִים; כִּי מִשָּׁה רָאָה בְּאַסְפְּקֵלְרִיא הַמְּאִירָה, וְהֵם רָאוּ בְּאַסְפְּקֵלְרִיא שְׂאִינָה מְאִירָה (יְבִמוֹת מַטְ:), שְׁזָהוּ בְּחִינַת הַחֲלוּק שְׁבִין הַשָּׁגַת דְּרֵי מַעְלָה לְהַשָּׁגַת דְּרֵי מַטָּה, שֶׁהֵם בְּחִינַת בֵּן וְתַלְמִיד. כִּי מִשָּׁה הַשָּׁגַת בְּחִינַת (שְׂמוֹת ל"ג): "כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחַי", זֶה בְּחִינַת הַהֲשָׁגָה שֶׁל מָה, בְּחִינַת: מָה חֲמִית וְכוּ', שְׁזָהוּ הַהֲשָׁגָה שֶׁל דְּרֵי מַעְלָה, בְּחִינַת בֵּן. וַיִּשְׁעֶיהָ, שֶׁהִיָּה בְּמִדְרָגָה קְטַנָּה מִמִּשָּׁה, אָמַר (יִשְׁעֶיהָ ו): "וְאֶרְאֶה אֶת ה'" – זֶה בְּחִינַת הַהֲשָׁגָה שֶׁל דְּרֵי מַטָּה, בְּחִינַת תַּלְמִיד, בְּחִינַת 'מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ'. כִּי אֶף־עַל־פִּי שִׁידַע יִשְׁעֶיהָ שִׁישׁ הַשָּׁגָה שֶׁל בְּחִינַת מָה, אֶף־עַל־פִּי־כֵן אָמַר לְפִי מִדְרָגָתוֹ, שֶׁהוּא הִיָּה בְּבְחִינַת הַהֲשָׁגָה שֶׁל 'מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', בְּחִינַת: "וְאֶרְאֶה אֶת ה'" (עֵין זוּהַר וְאֵרָא כ"ג:).

נִמְצָא שְׁבִין וְתַלְמִיד הֵם בְּחִינּוֹת דְּרֵי מַעְלָה וְדְרֵי מַטָּה, הֵינּוּ הַהֲשָׁגָה שֶׁל מָה, בְּחִינַת: מָה חֲמִית מָה פִּשְׁפֻּשֵׁת, בְּחִינַת: 'אֵיךְ מְקוֹם כְּבוֹדוֹ', בְּחִינַת: "כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם" – זֶה בְּחִינַת הַשָּׁגַת הַבֵּן, הַשָּׁגַת דְּרֵי מַעְלָה וְהַשָּׁגָה שֶׁל מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, בְּחִינַת: וְאֶרְאֶה אֶת ה', זֶה בְּחִינַת הַשָּׁגַת הַתַּלְמִיד, הַשָּׁגַת דְּרֵי מַטָּה. כִּי הַבֵּן שֶׁהוּא נִמְשָׁךְ כָּלֹּ מִמַּחַ הָאָב, עַל־כֵּן זוֹכֵה לְהַשָּׁגַת אָבִיו מִמַּשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת מָה, שֶׁהוּא הַהֲשָׁגָה שֶׁל הָרַבִּי וְהַחֲכָם שְׁבִדּוֹר כַּנ"ל. אֲבָל הַתַּלְמִיד אֵין מְקַבֵּל רַק בְּחִינַת הַהֲשָׁגָה שֶׁל דְּרֵי מַטָּה, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְכוּ' כַּנ"ל:

ט וְצָרִיד: לְכֹלל הָעוֹלָמוֹת, עֲלִיּוֹן בַּתְּחִתּוֹן וְתַחֲתוֹן בְּעֲלִיּוֹן, שִׁיחִיָּה הַבֵּן כָּלוּל מִבְּחִינַת תַּלְמִיד, וְכֵן הַתַּלְמִיד יִהְיֶה כָּלוּל מִבְּחִינַת בֵּן, כִּי שִׁיחִיָּה לָהֶם יֵרָאֶה. כִּי הַבֵּן שֶׁהוּא בְּבְחִינַת הַהֲשָׁגָה שֶׁל מָה, בְּחִינַת: מָה חֲמִית וְכוּ', וְאִם-כֵּן לֹא יִהְיֶה לוֹ יֵרָאֶה כָּלל, מֵאַחַר שֶׁאֵינּוּ רוֹאֶה כָּלל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן צָרִיד שִׁיחִיָּה הַבֵּן כָּלוּל מִבְּחִינַת תַּלְמִיד, לְהִרְאוֹת לְבְּחִינַת בֵּן גַּם-כֵּן קִצַּת מֵהַהֲשָׁגָה שֶׁל בְּחִינַת הַתַּלְמִיד, דְּהֵינּוּ בְּחִינַת 'מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', כִּי שִׁיחִיָּה לוֹ יֵרָאֶה. וְכֵן הַתַּלְמִיד שֶׁהֲשִׁגְתּוֹ בְּחִינַת 'מֵלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ', וְאִם-כֵּן יוּכַל לְהִתְבַּטֵּל בְּמַצִּיאוֹת, וְעַל-כֵּן צָרִיד לְהִרְאוֹת לוֹ קִצַּת מֵהַהֲשָׁגָה שֶׁל בְּחִינַת הַבֵּן, דְּהֵינּוּ בְּחִינַת מָה, כִּי שִׁיחִיָּה לֹא יִתְבַּטֵּל בְּמַצִּיאוֹת, וְיִהְיֶה לוֹ יֵרָאֶה:

י וְעַל-יָדָי: כְּלָלִיּוֹת בֵּן וְתַלְמִיד; עַל-יָדֵי-זֶה מִי שֶׁהוּא אִישׁ-חֵיל וְאֵינּוּ הַהֶפְךָ (שְׁקוֹרִין: רַע-מִזֵּל, שְׁלִימִזֵּל), הוּא יָכוֹל לְקַבֵּל בְּעֵת הָאֲכִילָה הָאֶרֶת הָרָצוֹן, דְּהֵינּוּ שִׁיֵּאִיר לוֹ הָרָצוֹן בְּעֵת הָאֲכִילָה, וְיִשְׁתַּוְּקַק וְיִכְסֹף מְאֹד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּרָצוֹן מְפֹלֵג, בְּלִי שׁוּם יָדִיעָה, שֶׁלֹּא יֵדַע כָּלל מָה הוּא רוֹצֵה. וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ה): "וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכֹלָם בְּעֵתוֹ". בְּעֵתוֹ זֶה בְּחִינַת הָאֶרֶת הָרָצוֹן הַנִּ"ל, בְּחִינַת (בְּמִדְבָר כ"ג): "כְּעֵת יֹאמַר לְיַעֲקֹב וְלְיִשְׂרָאֵל מָה פָּעַל אֵל", כִּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (יְרוּשָׁלַיִם שַׁבַּת פֶּרֶק ב): 'עֵת יָדִין צְדִיקִים שִׁיחִיָּה מְחַצֵּתָן לְפָנִים מִמְּלֶאכֵי-הַשָּׁרֵת'. 'מְחַצֵּה' זֶה בְּחִינַת מְקִיפִים, שֶׁהֵם הַמְּחַצֵּה שֶׁל הַשֶּׁכֶל. וְלַעֲתִיד יִהְיֶה מְחַצּוֹת הַמְּקִיפִים שֶׁל הַצְּדִיקִים לְמַעְלָה מִמְּקִיפִים שֶׁל מְלֶאכֵי-הַשָּׁרֵת, וְאִזּוֹ יִהְיֶה הַשְּׁגָתָם בְּחִינַת מָה, בְּחִינַת: מָה פָּעַל אֵל. וְזֹאת הֵאָרְהָ שֶׁל בְּחִינַת מָה הוּא בְּחִינַת הָאֶרֶת הָרָצוֹן, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִן הַכֹּל, וְהוּא מְתַגַּלֵּה בְּעֵת הָאֲכִילָה, בְּבְחִינַת:

וְיֵאָתֶה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ – בְּעֵתוֹ דִּיקָא, בְּחִינַת הָאֶרֶת הָרָצוֹן שֶׁהוּא בְּחִינַת מָה, בְּחִינַת: "כָּעֵת יֵאָמֵר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מָה" וְכוּ', בְּחִינַת מְקִיפִים הֵנִי לְשֵׁיהֶם בְּחִינַת מָה, שְׁזָהוּ בְּחִינַת הָאֶרֶת הָרָצוֹן כֵּן"ל:

וּמָה שְׂמֵתִנְלָה הָאֶרֶת הָרָצוֹן בְּעֵת הָאֲכִילָה דִּיקָא – דַּע, כִּי מִי שְׂרוּצָה לַחֲגֹר מְתַנְּיוּ לְהִיּוֹת מְפָרְנִים, לְתֵן פְּרָנְסָה לְהַתְלוּיִים בּוֹ, הוּא צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה אִישׁ־חַיִל וְלֹא יִהְיֶה תְּהַפֵּךְ, (שְׁקוֹרִין: רַע־מִזֵּל, שְׁלִימִזֵּל), כִּי צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ קְצַת מְמִשְׁלָה. כִּי כָּל הַפְּרָנְסָה נְמִשֵּׁךְ מִהַמְּלָכוֹת (ד), (ד) ע"י זוהר תרומה קנג ובמק"מ שם וע"ש גם בדק"ע. כִּמוֹ שְׂכַתוֹב בְּמִלְךְ: (דְּנִיאל ד) "אֵילָנָא דִּי חַזִּיתָ דִּי רַבָּה וּתְקַף וְכוּ' וּמְזוֹן לְכֻלָּא בֵּה, אַנְתָּ הוּא מְלַכָּא".

וְעַל־כֵּן מִי שְׂרוּצָה לְקַבֵּל פְּרָנְסָה, צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ קְצַת מְמִשְׁלָה, כִּדִּי שְׂיִהְיֶה לוֹ אִיזָה שְׂיִכּוֹת עִם הַמְּלָכוֹת. וְזֶה בְּחִינַת (רוּת ב): "לָעֵת הָאֲכָל גְּנָשֵׁי הַלֶּם" – 'אִין הַלּוֹם אָלֵא מְלָכוֹת' (זְבַחִים קב). כִּי צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ מְמִשְׁלָה בְּחִינַת מְלָכוֹת לָעֵת הָאֲכָל, כִּי עַל־יְדֵי־זֶה נְמִשֵּׁךְ הַפְּרָנְסָה כֵּן"ל.

וְעַל־כֵּן כְּשֶׁהַבַּעַל חוֹגֵר מְתַנְּיוּ נֶגְדַּ אִשְׁתּוֹ וּמְחַיֵּב עַצְמוֹ לְפְרָנְסָה, כִּמוֹ שְׂכַתוֹב בְּבִתְבָּה: וְאֵנָּה אֶפְלַח וְאוֹקִיר וְאִזּוֹן וְכוּ', אִזּוֹ נֹתְנִים לוֹ קְצַת מְמִשְׁלָה, כִּמוֹ שְׂכַתוֹב (בְּרֵאשִׁית ג): "וְהוּא יִמְשַׁל בְּךְ", כִּי עַל־יְדֵי הַמְּשָׁלָה הוּא יְכוּל לְהַמְשִׁיךְ הַפְּרָנְסָה כֵּן"ל.

וְכֵן כָּל הַשָּׂרִים – כָּל מִי שֶׁצָּרִיךְ לְתֵן פְּרָנְסָה יוֹתֵר לְאֲנָשִׁים רַבִּים תְּהַתְלוּיִים בּוֹ, הוּא צָרִיךְ שְׂיִהְיֶה לוֹ יוֹתֵר מְמִשְׁלָה, כִּדִּי שְׂיִוְכַל לְהַמְשִׁיךְ הַפְּרָנְסָה עַל־יְדֵי הַמְּלָכוֹת כֵּן"ל.

והמלכות מקבל הפרנסה מן בחינת הידים שיש בים החכמה, דהינו הרמזים שהם בחינת ידים. כמו שכתוב (משלי א): "נטיתי ידי ואין מקשיב", ופרש רש"י: דהינו רמזים, כי כשהחכם מגלה חכמתו; לפעמים אומר איזה דבור, שמרמוז בו רמזים לתלמידיו, דהינו מה שאי אפשר לבאר בפיו בפרוש, רק על ידי הרמזים שיש בהדבור, הם מבינים פונתו. ואלו הרמזים הם בחינת ידים, בחינת: נטיתי ידי כנ"ל, וזהו בחינת הידים שיש בים החכמה, בבחינת (תהלים ק"ד): "זה הים גדול ורחב ידים".

ומאלו הידים מקבל בחינת המלכות את הפרנסה, בבחינת (שם קמ"ה): "פותר את ידך ומשביע לכל חי רצון", הינו שהפרנסה נמשכת מבחינת הידים הנ"ל. וזהו: "ומשביע לכל חי רצון" – בחינת הארת הרצון, שמתגלה בתוך הפרנסה כנ"ל בבחינת: "ואתה נותן להם את אכלם בעתו", כנ"ל. כי מחמת שהמלכות מקבל הפרנסה מידי אלו שיש בים החכמה, על-כך מתגלה שם בתוך האכילה והפרנסה הארת המקיפים, שהם בחינת הארת הרצון כנ"ל כי המקיפים מאירים בים החכמה שמגלה החכם כנ"ל.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הימני:

ז החכם והצדיק שזוכה לאלו המקיפים הנ"ל צריך שיוכל ללמוד עם דרי מעלה ועם דרי מטה הינו להראות להגבהים במעלה שאינם יודעים כלל בידיעתו יתברך בחינת מה חמית מה פשפשת וכו' ולהפוך לדרי מטה שהם המנחים בעוונותיהם בתוך הארץ ממש בתכלית הירידה צריך להראות להם, שעדיין ה' עמם ואצלם וקרוב להם ולחזקם ולאמצם שלא יתיאשו חם ושלום בשום

זֶה הַמִּסְפָּר וְזֶה הַמְּקוֹמָה שֶׁדָּרַךְ לָנוּ מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יְהוִה תִּיקוֹן לְכַלּוֹתָם

לְכַבֵּד מַלְאָכָה רַבִּית וְזֶה הַמִּסְפָּר שֶׁל "צֶדֶק לֹא יַעֲבֹר" מִקוֹמָה שֶׁדָּרַךְ לָנוּ מִסְפָּרֵי רַבָּנוּ יְהוִה תִּיקוֹן לְכַבֵּד מַלְאָכָה רַבִּית וְזֶה הַמִּסְפָּר שֶׁל "צֶדֶק לֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שֶׁעַיִן יוֹשֵׁבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

אֲפֹן בְּעוֹלָם כָּלָל. וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת אֵינוֹ נִקְרָא בְּשֵׁם צְדִיק כִּי אִם בְּשֵׁשׁ לֹו הַכַּח הַזֶּה לְלַמֵּד עִם דָּרֵי מַעְלָה וְדָרֵי מַטָּה כַּנִּלְל. גַּם לְכוּלָּלִים יַחַד לְהִרְאוֹת לְהַדָּרֵי מַטָּה גַּם מִהַלְמוֹד שֶׁל דָּרֵי מַעְלָה וְכֵן לְהִרְאוֹת לְהַדָּרֵי מַעְלָה גַּם מִהַלְמוֹד שֶׁל דָּרֵי מַטָּה וְלִקְיָם כָּלָם בְּגִדְל כַּחוֹ כִּי שִׁיחִיָּה לָהֶם יִרְאָה (עַיִן פְּנִים):

ח גַּם זֶה הַחֶכֶם הַדוֹר הַזֶּה לְצָרִיךְ לְדַעַת אֵיךְ לְדַבֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְלַעֲשׂוֹת סִיג לְדַבָּרֵיו לְשֵׁתֵק בְּמָקוֹם שֶׁצָּרִיךְ, לְשֵׁתֵק כִּי שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ הַשּׂוֹמְעִים בְּקִשְׁיוֹת וְתִרְוִצִים שֶׁאֲסוּרִין לְכַנֵּס בָּהֶם (עַיִן פְּנִים): ט עַל־יְדֵי הַרְמָזִים שֶׁהֵרַב הָאֵמֶת מְרַמֵּז לְתַלְמִידָיו בְּיָדָיו. כִּי כְּשֶׁהֵרַב לִזְמַד עִם תַּלְמִידָיו וּמְכַנִּים בָּהֶם דַּעַת וְיִרְאָה שָׁמַיִם יֵשׁ דְּבָרִים שֶׁאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לָהֶם בְּפִרוּשׁ וְעוֹשֶׂה סִיג לְדַבָּרֵיו כַּנִּלְל וּמְרַמֵּז לָהֶם הַדְּבָרִים עַל־יְדֵי רְמָזִים שֶׁהֵם בְּחִינַת יָדַיִם שֶׁמְרַמֵּז לָהֶם וְנוֹטָה לָהֶם בְּיָדָיו. עַל־יְדֵי אֵלוֹ הַרְמָזִים נִמְשָׁךְ פִּרְנָסָה:

סֵדֶר יְמִינֵי מַלְאָכָה רַבִּית הַיְמִינִי:

יז וְהִנֵּה בְּכָל שָׁנָה זֹו שֶׁהִיא שְׁנַת תְּקַפ"א הִייתִי טָרוּד מְאֹד בְּעֵנִין הַדְּפוּם, וְאַף עַל פִּי כֵן בְּכָל פַּעַם הָיָה לְבִי מִתְלַהֵב מְאֹד מְאֹד לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְאַחַר פָּסַח נִתְעַכְבָּה הַדְּפוּם כִּמְהָ וְכִמְהָ שָׁבוּעוֹת עַד סָמוּךְ לְרֹאשׁ חֹדֶשׁ מְנַחֵם אָב שֶׁלֹּא הָיָה לִי נֵיר עַל הַהַדְּפָסָה, וּבְכָל אוֹתוֹ הָעֵת הִייתִי נִכְסָף וּמִשְׁתוֹקֵק מְאֹד לְדַלֵּג עַל הַהָרִים וְלָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַחַר כֵּן עֲזַרְנִי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְנָתַן לִי עֲצָה שְׁבַעַת שְׁעֵמֻדָה הַדְּפוּם וְלֹא יָכַלְתִּי לְהַדְּפִים סְפָרִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהִתְחַלְתִּי לְהַדְּפִים, שָׂאז אַדְּפִים לְעֵת עֵתָה עַל נֵיר אֶחָד סֶפֶר הָאֱלֹף־בֵּית וּבְנֵי שִׁיחִיָּה נָתַן מְעוֹתָיו עַל זֶה וְהִתְחַלְנוּ לְהַדְּפִים:

וְתַכְּף נִזְדַּרְזוֹתִי לְחֹזֵר וְלִכְתֹּב מִחֻדָּשׁ כָּל שְׁמוֹת הַתְּנָאִים וְהָאֲמוֹרָאִים אֲשֶׁר מִתְחַלָּה לֹא נִדְפְּס מֵהֶם כִּי־אִם מְעַט מִזְעִיר וְהִתְחַלְתִּי לְעַסֵּק

בְּזֶה, וְהָיָה לִי בְּזֶה יְגִיעָה גְדוֹלָה מְאֹד וְתִכְף כְּשֶׁעֲסַקְתִּי בְּזֶה
 בְּכַתִּיבַת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִתְחַזַּק בְּלִבִּי שֶׁבְּצִרוּף זְכוּת זֶה אֶזְכֶּה
 לָבוֹא לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (עֵינַי בְּלִקוּטֵי הַלְכוּת או"ח נְטִילַת יָדַי לְסַעוּדָה ה"ד שֶׁם
 מְבֹאֵר הֵיטֵב עֵינַי זֶה) כִּי בְּאַמַּת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים הוּא דְבָר
 נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד מְאֹד, וּמוֹעִיל הַרְבֵּה לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
 כַּאֲשֶׁר מְבֹאֵר מִזֶּה קִצֵּת כְּבָר וְעוֹד יֵשׁ לְאַלְקֵי מַלְיָן לְבָאֵר גְּדֹל
 מִעֲלַת הַזְּכָרֹת שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים וְאִין כָּאֵן מְקוֹמוֹ וְעָלָה עַל דַּעְתִּי
 שֶׁעַל יְדֵי שְׁזִכְיֹתִי לְזְכוּת אֶת הַרְבִּים בְּזְכוּת זֶה לְסִדֵּר לָהֶם בְּיַחַד כָּל
 שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים וְכָל שְׁמוֹת הַתְּנָאִים וְאַמּוֹרָאִים שֶׁבְּכָל הַשָּׁמַיִם
 וְסִפְרֵי וְכוּ' וּמִדְרָשִׁים וְכוּ' שֶׁזֶה הָעֵינַי מְסַגֵּל לְזְכוּת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 בְּבַחֲיַנַּת "צְדִיקִים יִירְשׁוּ אֶרֶץ", (תְּהִלִּים ל"ז) שְׂאֵי אֶפְשָׁר לָבוֹא לְאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל כִּי־אֵם בְּכַח הַצְּדִיקִים אֲמַתִּיִּים וְכוּ' וּמֵאֵז נִתְחַזְּקְתִּי יוֹתֵר
 בְּכַסּוּפֵינִי חֲזָקִים יוֹתֵר לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲבָל רָאִיתִי שְׂאֵז תִּכְף
 אֵי אֶפְשָׁר לְנַסֵּעַ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִחַמַּת שְׂאֵנִי צָרִיד לְגַמֵּר הַדְּפוּם
 וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עֲזֵר לִי שְׂאַחַר כֶּךָ בָּא הַנִּיֵּר, וְגַמְרֹתִי הַסְּפָרִים
 הַגְּדוֹלִים וְהַקְּטָנִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה תְּקַפ"ב בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
 וְהִבֵּאתִי הַסְּפָרִים לְאוּמָאן וְחִלַּקְתִּי אוֹתָם לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עֵינָם רָאוּ
 וְשִׂמְחוּ, וְכָלֵם תְּמַהוּ עַל גְּדֹל יְשׁוּעַת הַשֵּׁם אֲשֶׁר עֲזָרְנִי לְגַמֵּר עִסְק
 הַהַדְּפָסָה אַחֲרֵי מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת כְּאֵלָה וְהוֹדִינוּ לָהּ חֲסִדוֹ
 וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הִפְלִיא לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת
 עוֹלָם:

סדר לקוטי עיצות היומיומי:

קִינַת הָאָדָם לֹא בָּא לְזֶה הָעוֹלָם כִּי אֵם לְהַשְׁיֵג הַתְּכֵלִית. כִּי אֵי אֶפְשָׁר
 לְהַנְשָׂמָה לְהַשְׁיֵג הַתְּכֵלִית, דְּהֵינּוּ לְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּרָאוּי כִּי
 אֵם עַל יְדֵי שְׁתַּהֲיָה בְּזֶה הָעוֹלָם דִּיקָא. אֲבָל הָעֶקֶר הוּא מִנְהִיג

הדור האמתי. כי אי אפשר להאדם להשיג התכלית בזה העולם, כי אם על ידי הצדיק האמת הגדול במעלה שהוא בבחינת משה רבנו, שהוא דיקא יכול להאיר בנו ידיעת והשגת התכלית על ידי כל הבריות שבוה העולם דיקא. ואפלו אם אנו בדיוטא התחתונה בשפל המדרגה, כמו שאנחנו יודעין בעצמנו עתה בדורות האלו שקלנו אין פנינו יפות כלל, אף על פי כן בגדל כחו של מנהיג האמת כנ"ל הוא יכול להאיר גם בנו השגת התכלית הנ"ל בכל אחד ואחד. על כן צריך כל אדם לבקש ולהתגעגע ולהתחנן הרבה לפני השם יתברך, ולבכות בדמעות שלישי בכל יום על זה, שירחם עלינו השם יתברך ויתן לנו מנהיג אמתי רועה נאמן בזה שיהיה בבחינת משה רבנו עליו השלום שיכניס בנו דעת אמתי, להכיר הבורא יתברך על ידי כל הדברים שבועולם, עד שנזכה להשיג התכלית בשלמות מה שאנו צריכין להשיג בזה העולם אשר רק בשביל זה באנו לעולם השפל הזה (שם לט).

קיג שאור וחסין שבלב האדם הוא המסית את האדם שיהרהר אחר תלמידי חכמים שבדור ולומר זה נאה וזה לא נאה, ועל ידי תקון הברית מבטלין השאור והחסין שבלב, עיין ברית אור סו (שם פג).

קיד על-ידי התקשרות לצדיקים אמתיים על ידי זה זוכין לתשובה שלמה ולכפרת עון ולהמתיק ולבטל כל הדינים ונעשה על ידי זה יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה (שם צא).

סדר ספרי מעשיות הימים:

והאנשים הנ"ל, דהינו האנשים הכשרים של הבעל-תפלה הנ"ל, חזרו למקומם וספרו להבעל-תפלה מגדל הטעות והשטות של אותה המדינה איך הם נבוכים מאד בתאות ממוז, ושהם רוצים

לְעַקֵּר לְמַדִּינָה אַחֶרֶת וְלַעֲשׂוֹת לָהֶם כּוֹכָבִים וּמִזְלוֹת עָנָה וְאָמַר
הַבַּעַל-תְּפִלָּה הַנִּי"ל, שֶׁהוּא מְתִירָא, שְׁלֵא יתְעוּ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אַחֲרֵי-
כֵן נִשְׁמַע, שֶׁעָשׂוּ לְעֶצְמוֹן אֱלֹהוֹת, כַּנִּי"ל עָנָה וְאָמַר הַבַּעַל-תְּפִלָּה
הַנִּי"ל, שֶׁעַל דְּבַר זֶה הָיָה מְתִירָא וְדוֹאֵג מִתְחַלָּה.

וְהָיָה לוֹ לְהַבַּעַל-תְּפִלָּה רַחֲמָנוֹת גָּדוֹל עֲלֵיהֶם, וְנִתְיָשֵׁב לִילָף
בְּעֶצְמוֹ לְשָׁם, אוֹלֵי יָשִׁיב אוֹתָם מִטְעוּתָם וְהִלָּךְ לְשָׁם הַבַּעַל-תְּפִלָּה
וּבָא אֶל הַשּׁוֹמְרִים, שֶׁעוֹמְדִים סְבִיב הָהָר וְהַשּׁוֹמְרִים מִסְתַּמָּא הָיוּ
אַנְשֵׁים קִטְנִים בְּמַעְלָה, שֶׁהֵם רִשָּׁאִים לְעַמֵּד בְּאַוִּירָא דְהָאֵי עֲלֵמָא,
כִּי אַנְשֵׁים, שֶׁיֵּשׁ לָהֶם מַעְלוֹת מִחֲמַת הַמָּמוֹן כַּנִּי"ל, הֵם אֵינָם
יְכוּלִים כָּלֵל לְהִתְעַרֵּב עִם בְּנֵי הָעוֹלָם וְלְעַמֵּד בְּאַוִּירָא דְהָאֵי עֲלֵמָא,
שְׁלֵא יִטְמְאוּ עֶצְמוֹן כַּנִּי"ל, וְלֹא הָיוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר כָּלֵל עִם בְּנֵי
הָעוֹלָם, שְׁלֵא יִטְמְאוּ אוֹתָם בְּהַבֵּל פִּיָּהֶם (עַל כֵּן בּוֹדֵאֵי הַשּׁוֹמְרִים שֶׁעָמְדוּ
חוּץ לָעִיר, הָיוּ קִטְנִים בְּמַעְלָה כַּנִּי"ל), אֲךָ גַּם הַשּׁוֹמְרִים הָיָה לָהֶם הַצּוּרוֹת
הַנִּי"ל, וְהָיוּ מְחַבְּקִים וּמְנַשְׁקִים אוֹתָם בְּכָל פַּעַם, כִּי גַם אֶצְלָם הָיָה
עַקֵּר הָאֲמוּנָה הַמָּמוֹן כַּנִּי"ל.

סדר שְׁלֵחוֹ עֲרוּף הַיּוֹפְיִי:

- (ז) מושכין את המים מאילן לאילן ובלבד שלא ישקה את כל השדה ואם היתה שדה לחה מותר להשקות את כולה: (ח) אסור לפתוח מקום לשדה כדי שיכנסו בה מים להשקותה ואם עושה כדי לצוד דגים כדי לאכלן במועד כגון שפותח למעלה מקום שיכנסו ולמטה מקום שיצאו מותר: (ט) אסור להשוות השדה לצורך חרישה ואם ניכר שמכוין כדי לדוש לצורך המועד כגון שמשוה כולה מותר: (י) אסור ללקט עצים מן השדה ליפותו לחרישה ואם ניכר שמכוין לצרכו שצריך לעצים כגון שנוטל הגדולים ומניח הקטנים מותר: (יא) אסור לקצץ ענפי האילן

לתקנו ואם ניכר שמכוין בשביל הענפים להאכילן לבהמתו ולא לתקנו כגון שקוצץ כולן מצד אחד מותר: (יז) אין מתליעין האילנות ולא מזהמין (פי' מדביקים שם זבל כדי שלא ימות האילן) הנטיעות אבל סכין האילנות והפירות בשמן: (יח) אישות ועכברים שמפסידים בשדה אילן מותר לצודן כדרכו שחופר גומא ותולה בה המצודה ואפילו בשדה הלבן הסמוכה לשדה האילן מותר לצודן כדרכו שיוצאין ממנה ומפסידים האילן ואם אינה סמוכה לשדה האילן אין צדין אותן אלא על ידי שינוי שנועץ שפוד בארץ ומנענעו לכאן ולכאן עד שנעשית גומא ותולה בה המצודה ויש אומרים שבשדה הלבן הסמוכה לשדה האילן אינו מותר אלא ע"י שינוי ואם אינה סמוכה לשדה האילן אסור אפילו ע"י שינוי: (יד) אין מכניסין צאן לדיר בחול המועד לזבל השדה ואם הכניסן הנכרי מעצמו מותר אף בשבת אפילו אם מחזיק לו טובה על שהכניסן ובלבד שלא יתן לו שכר ואפילו אינו נותן לו אלא שכר מזונות אסור וביו"ט יכול ליתן לו שכר מזונו ובלבד שלא יתן לו שכר אחר ובחוק"מ אפילו אם נותן לו שכר אחר מותר ובלבד שלא ישכירנו ולא יסייענו ולא ימסור לו שומר לנער הצאן (פי' מוליכה ממקום למקום ומתוך כך הגללים מתנערים) ואם היה הנכרי שכיר שבת שכיר חדש שכיר שנה מסייעין אותו בחול המועד ומוסרין לו שומר לנער הצאן: (טו) אסור לקצור השדה בחול המועד אם אינו נפסד אם יעמוד עד לאחר המועד ואם אין לו מה יאכל אפילו מוצא בשוק לקנות אין מצריכין אותו ליקח מן השוק אלא קוצר ומעמר ודש וזורה ובורר כדרכו ובלבד שלא ידוש בפרות וה"מ שא"צ אלא לו לבדו אבל אם הוא צריך לדוש לצורך רבים דש אפילו בפרות: (טז) מי שיש לו כרם אצל כרמו של נכרי והנכרי

בוצר שלו בחול המועד ואם לא יבצור הישראל גם את שלו יפסיד יכול לבצרו ולדרוך היין ולעשות החביות וכל צרכי היין בלא שינוי ובלבד שלא יכוין לעשות מלאכתו במועד:

סימן תקלח (א) מי שהפך את זיתיו או שהיה יינו בבור ואירעו אונם או ששכח או נתעצל שהיה סבור שהיה יכול לשהות לאחר הרגל ולא עשה קודם הרגל מאחר שהוא דבר האבד זולף וגומר ומזפת החביות בין קטנות בין גדולות וגף (פירוש שישים בהן מגופתן) החביות כדרכו בלא שינוי: הגה והוא הדין דיכול לתקן החביות לקשרם בעקלים (מרדכי) אבל לא יכוין מלאכתו במועד אלא יעשה הכל קודם המועד אם יודע שיצטרך במועד (הגהות מיימוני ות"ה) וכן שולה פשתנו מן המשרה וכל כיוצא בזה מדבר האבד ובלבד שלא יכוין מלאכתו במועד: (ב) מותר להכניס פירות מפני הגנבים אם אינם במקום המשתמר ומיהו יעשה בצנעה כגון שיכניסם בלילה ואם הוא דבר שיש בו פרסום בלילה יותר מביום כגון שצריך להכניסו באבוקות ובקולות יכניסם ביום: הגה ואם א"א לעשותן כי אם בפרהסיא הכל שרי בדבר האבד (המגיד פרק ז' ומרדכי פרק מי שהפך):

סדר לקוחי תפלות הימיני:

ריז: וכאשר מבאר ומבקר למי שיש לו מח כל שהוא בקדקדו, שכל העולם הזה הכל וריק, כמו שכתוב: "ימי שנותינו בהם שבועים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון פי גז חיש ונעופה", וכמו שאמר שלמה המלך עליו השלום: "הכל הבליים אמר קהלת הכל הבליים הכל הבלי", וכאשר האריך בזה עוד בכל ספר קהלת, ובשאר ספרי קדש מגדל גנות ושטות ושגעון הבלי עולם הזה ותאותיו, "כי הכל הכל ורעות רוח", ויותר מזה מבאר

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

לְזָכַח — לְזָמַר מְנוּחֵי רַנְיָת וְצִיּוּר "לְעֵד לְעֵד מִקֻּוּה שִׁדְחָ לְעַד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יְהוּדָה תִּיקוּן לְכַל" —
לְזָמַר "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוּר עֵי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יוֹשִׁיבֵת תִּיקוּן הַמִּידוֹת —

מֵאֵד לְמִי שְׂזוּכָה לְיֹשֵׁב דְעֵתוֹ הַיָּטִב, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "וְיֹתֵר מִהֶמָּה
בְּנֵי הַזֶּהָר עֲשׂוֹת סְפָרִים הַרְבֵּה אֵין קֵץ" וְכוּ' וְעַל כֵּן אִם הָיִינוּ זוֹכִים
לְיֹשֵׁב עֲצֵמָנוּ הַיָּטִב, בְּיָדָאֵי הָיִינוּ שָׁבִים אֵלָיְךָ בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ, כִּי
גַם בְּזֶה הָעוֹלָם רוֹאִים שֶׁהַכֹּל הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, מִכֹּל שְׂכָן וְכֹל שְׂכָן
בְּעוֹלָם הַבָּא, כִּי סוּף כָּל סוּף, אָנוּ מוֹכְנִים לְהַשִּׁיב הַפְּקָדוֹן לְבַעַל
הַפְּקָדוֹן, וְאֵל עֶפֶר נָשׁוּב לְמִקוֹם רַמָּה וְתוֹלְעָה, וְאָנוּ מְכַרְחִים לְתַן
דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְפָנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל כֵּן
הַמַּעֲשֵׂה שָׁם, כִּי הַכֹּל יִהְיֶה נִזְכָּר לָנוּ אָז, וְלֹא יוֹתֵר לָנוּ דְבָר וּמָה
נַעֲשֶׂה לְיוֹם פְּקוּדָה, מַה נַּחֲשֵׁב עַל ה', לְפָנֵי זַעֲמוֹ מִי יַעֲמֵד וּמִי יִקוּם
בְּחֵרוֹן אַפּוֹ, אָנָּה נוֹלִיךְ אֶת חֲרַפְתָּנוּ, אָנָּה מַפְנִיָו נִבְרָח "מִי יִגּוֹר
לָנוּ אֵשׁ אוֹכְלָה, מִי יִגּוֹר לָנוּ מוֹקְדֵי עוֹלָם" אֶתְּחָה אֶחָי אֵיכָה נַעֲשֶׂה,
אַבֵּל בְּאַמַּת כָּל רַחוּמֵינוּ מִמֶּךָ הוּא מַחֲמַת שְׂאִין אָנוּ מִיִּשְׁבִּין עֲצֵמָנוּ
הַיָּטִב הַיָּטִב בְּאַמַּת לְאַמַּתוֹ, עַד הַנְּקָדָה שְׁבִלֵב בְּלִי הַטְּעָאָה אֶת
עֲצָמוֹ כָּלֵל:

רִיחַ: אֲבָל אֶתְּחָה גְּלִיתָ לָנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקָּדוֹשָׁה שְׁעַקֵּר יִשׁוּב הַדַּעַת
הוּא עַל יְדֵי שְׂמֻחָה, וְגַם אֶתְּחָה יְדַעַת גְּדֵל רַחוּמֵי מִשְׂמַחָה, עַל כֵּן
בְּאֵתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי, אֲדוֹן הַשְׂמֻחָה וְהַחֲדוּהָ, אֲשֶׁר
הַשְׂמֻחָה בְּמַעוֹנָךְ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "הוֹד וְהַדָּר לְפָנֶיךָ, עֲזוּ וְחֲדוּהָ
בְּמִקוּמוֹ", שְׂתַרְחַם עָלַי וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים
בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּנוּזִים בְּרַחֲמֶיךָ הָאַמִּתִּיִּים בְּרַחֲמֶיךָ
הַנִּצְחִיִּים, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי שְׂמֻחָה אֲמִתִּית מִן הַשָּׁמַיִם, בְּאִפְּן שְׂאֵזוּכָה
לְהִיזוֹת אֵךְ שְׂמֻחַת תָּמִיד אֲגִילָה וְאֶשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ בְּכָל עֵת, "שׂוֹשׁ
אֲשִׁישׁ בְּה' תִּגַּל נַפְשִׁי בְּאֱלֹקֵי", עַד שְׂאֵזוּכָה לְקַשֵּׁר הַשְׂמֻחָה אֶל
הַמַּחַ, עַד שְׂאֵזוּכָה לְהוֹצִיא לְחֵרוֹת מַחֵי וְדַעַתִּי וּמַחֲשַׁבְתִּי הָאֲסוּרִים
בְּכַבְּלֵי עֲנִי וּבְרִזָּל, בְּגָלוֹת גְּדוֹל וְמוֹר זֶה יָמִים וְשָׁנִים, מִיּוֹם עָמַדִי עַל

דַעְתִּי, בְּאִשֶּׁר אֶתָּה לְבַד יִדְעָתָ גִּדְּל עֵצִים מְרִירוֹת הַשְּׁעָבוֹד וְהַגְּלוּת
שֶׁל דַעְתִּי, שְׁסוּבֵל גְּלוּת מֵר וְשְׁעָבוֹד קָשָׁה בְּכָל עֵת עַל יְדֵי רַבּוּי
הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת וְטִרְדוֹת וּבְלָבוּלִים שֶׁל הֶבֶל וְשִׁטוֹת וְעִקְמִימִיּוֹת
שֶׁבִלְב, הַבָּאִים עַל הַמַּח וְהֵלֵב בְּכָל עֵת, וּמְעַקְמִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת
מַחֵי וְלִבֵּי מְאֹד, אֲשֶׁר "כָּשֶׁל כַּח הַסֶּבֶל", וְכָל עֵקֶר גְּלוּת הַדַעְתָּ הוּא
מַחְמַת הַמָּרָה שְׁחוֹרָה וְהָעֲצָבוֹת הַקָּשָׁה וְהַכְּבֵד וְהַמֵּר מְאֹד, אֲשֶׁר
הַתְּגַבְּרָה עָלֵינוּ מֵעוֹדֵנוּ וְעַל יְדֵי זֶה אֵין אָנוּ יְכוּלִים לִישֵׁב עֲצִמְנוּ
כָּלֵל, הֵיכֵן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם, וְלַחֲשֵׁב הֵיטֵב בְּדַעָה מִיִּשְׁבֵּת עַל הַתְּכַלִּית
הָאַחֲרוֹן הָאֲמִתִּי, כִּי אֵין אָנוּ יְכוּלִין לְהַנְהִיג אֶת מַחְנוּ כְּרָצוֹנֵנוּ
מַחְמַת עֵצִים תִּקַּף הַגְּלוּת שֶׁל דַעְתָּנוּ, מַחְמַת הַמָּרָה שְׁחוֹרָה
וְהָעֲצָבוֹת הַמַּתְגַּבְּרֹת בְּכָל עֵת וּמַחְמַת שְׂאִין אָנוּ מִיִּשְׁבִּין עֲצִמְנוּ,
עַל יְדֵי זֶה עֵקֶר הַתְּרַחֲקוּתֵנוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בּוֹרֵא כָּל עוֹלָמִים, עַד
שְׂבָאֵנוּ לְמָה שְׂבָאֵנוּ וְעָשִׂינוּ מַה שְׁעָשִׂינוּ, וְחָטָאֵנוּ מַה שְׁחָטָאֵנוּ,
וּפְגַמְנוּ מַה שְׁפָגַמְנוּ, וְקִלְקַלְנוּ מַה שְׁקִלְקַלְנוּ, וְנִתְרַחֲקְנוּ כְּמוֹ
שְׁנִתְרַחֲקְנוּ, בְּאִשֶּׁר יוֹדֵעַ כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ גִּדְּל רַחוּקוֹ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
וּמִתּוֹרָתוֹ וְעִבּוּדָתוֹ בְּאַמֶּת וְהָא בְּהָא תִלְיָא, כִּי כָּל מַה שְׂאָנוּ
מִתְרַחֲקִים יוֹתֵר, חֵם וְשָׁלוֹם מִתְגַּבְּרֹת הַמָּרָה שְׁחוֹרָה וְהָעֲצָבוֹת
יוֹתֵר, וְכָל מַה שְׁמַתְגַּבֵּר הָעֲצָבוֹת וְהַמָּרָה שְׁחוֹרָה יוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם,
מִתְגַּבֵּר בְּלָבוּל הַדַעְתָּ וְגְלוּתוֹ יוֹתֵר, עַד שְׂאִין [אָנוּ] יְכוּלִין לִישֵׁב
עֲצִמְנוּ כָּלֵל, וְעַל יְדֵי זֶה נִתְרַחֲקִים יוֹתֵר חֵם וְשָׁלוֹם, וְעַתָּה מֵאֵין יָבֵא
עֲזָרָנוּ אָבִינוּ שְׂבִשְׂמִים, מֵאֵין וּמֵאֵין נְבִקֵּשׁ עֲזָר וְתִרּוּפָה וְהַצָּלָה
לְחוּלִים נְגוּעִים וּמְעֻנִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם בְּדוֹר הַזֶּה הַבֵּיטוֹ וּרְאוּ אִם יֵשׁ
מִכָּאוֹב כְּמִכָּאוֹבֵינוּ כִּי אֵין מִכָּאוֹב כְּמִכָּאוֹבֵי הַנְּפֹשׁ הַרְחוּקָה מֵהַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, מַחֵי הַחַיִּים, הַטּוֹב וְהַמְּטִיב, הַחֵי לָעַד וְקִים לְנֶצַח "שְׁמוֹ
שְׂמִים עַל זֹאת וְשְׁעָרוֹ" כִּי נַחֲרַבְנוּ מְאֹד אִזִּי לָנוּ שְׁהַחֲרַבְנוּ אֶת בֵּית

